

Tal, har jeg Gang paa Gang søgt at paavise, og jeg tror, jeg har Ret. Endelig sagde den højtærede Minister: Vil Socialdemokratiet, ja eller nej, gaa med til en Valglovsændring, hvorved vi faar Enkeltmandskredsene tilbage uden Grundlovsændring? Jeg har svaret tilstrækkeligt bestemt i min Tale, jeg skal gerne kort gentage det her: Ja, hvis der kan tilvejebringes et tilstrækkeligt Antal Tillægsmandater. Jeg kan i Øjeblikket ikke se Muligheden deraf uden en Grundlovsændring. Skulde jeg blive overbevist derom gennem Udvalgsbehandlingen, saa saa meget desto bedre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Den højtærede Indenrigsminister anstrenger sig for at overbevise os om, at den Sympati, som Socialdemokraterne nærer for Forslaget, og som giver sig Udtryk i, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg betegner det som en død Mus, viser, at der er Liv i Forslaget. Alt dette er meget rørende, og det kan give os stor Anledning til Deltagelse, navnlig naar vi har hørt den korte Tale ved Baaren, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for et Øjeblik siden holdt, og som neppe en Gang den højtærede Indenrigsminister vil betegne som trøsterig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg tog sidste Gang, han havde Ordet, temmelig overlegent paa mig; ikke desto mindre fremgik det af hans Tale, at han ikke forstaar et eneste Ord af de Argumenter, jeg har ført frem. Det ærede Medlem sagde, at jeg ikke ønskede en ligelig Repræsentation. Jo, det ønsker jeg, og det har jeg gjort mig til Talsmand for alle de Gange, jeg har haft Ordet. Men det, jeg har bestridt, er, at Ligeligheden udmaales alene ad Matematikkens Vej eller ad Tallenes Vej. Jeg henviste i min første Tale ærede Medlemmer til andre Omraader, hvor alle erkender, at Ligeligheden ikke udmaales alene gennem Tallene. Vil ærede Medlemmer ikke indrømme, at selv om Folk i forskellige Dele af Landet faar en forskellig Pengeløn, kan det godt være en ligelig Løn, eller selv om de faar en forskellig Understøttelse, kan det godt være en ligelig Understøttelse? Derfor er det, at man tager Hensyn til særlige Forhold, ikke i Strid med Ligeligheden. Tværtimod mener jeg, at vi skal have en

ligelig Repræsentation, men den faar vi ikke efter den nuværende Valgmaade, hvor man alene tager Hensyn til Tallene og lader f. Eks. alle de ydre Betingelser, som Hovedstaden har forud for andre Dele af Landet, ganske ude af Betragtning.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg bliver mere og mere vidunderlig som Historiker. Nu stiller han sig op her og sammenligner dette Forslag og dets Konsekvenser med Forslag og Forhandlinger i 1894 og siger, at det var der Krudt i, og derfor betyder et Valglovsforslag altid Overgangen til en ny Politik. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at saaledes har jeg ikke paa nogen Maade opfattet det. Jeg ønsker ikke at føre nogen ny Politik, i hvert Fald ikke sammen med det ærede Medlem. Jeg er særdeles vel fornøjet med den Politik, jeg har ført i de senere Aar; jeg antager ogsaa, det ærede Medlem er mere fornøjet med den, end han i Almindelighed giver det Udseende af. I saa Henseende føler jeg aldeles ingen Trang. Men hvis det ærede Medlem som Historiker vilde være af Sandhed, vilde han erkende, at de Vanskeligheder, som har knyttet sig til Valglovsforhandlingerne gennem 90erne, før den Tid og lige op til 1915, var forarsaget ved, at man gennem Ændringer i Valgloven kunde bewirke, at en Uligelighed, som var til Stede, øgedes eller mindskedes i Henseende til de forskellige Partiers Repræsentation. Naar dette nu ikke længere er Tilfældet — og det er det ikke mere, navnlig ikke paa Grundlag af det Forslag, som her foreligger —, saa betyder en Valglovdebat noget helt andet, end Tilfældet var i svundne Tider, hvor det kunde være Afgørelsen af et Magtspørgsmaal, der skulde ske igennem denne Sags Behandling.

Jeg vil sluttelig sige til det ærede Medlem Hr. Rode, at jeg har Fornemmelsen af, at det ærede Medlem her føler sig som Fører for en stor Hær. Han staar op her paa Folketingets Talerstol og taler om, hvilke Muligheder et Forslag har, med en Dristighed, som han jo i Almindelighed ikke tør tillade sig; dertil svarer hans Styrke i dette Ting aldeles ikke. Det ærede Medlem mener, at her i denne Sag staar han midt iblandt sine egne, og at i første Række det konservative Folkeparti er hans Støtte. Og det er jo muligt. Det konservative Folkeparti har aabent taget til Orde mod det Grundlag, hvorpaa dette Forslag hviler. Det møder med aabent Visir i denne Sag, og hvis det befinder sig vel ved som